

нежъ и видова-та разлика, произходи *раздѣлность* въ наумы. На *ясность-шж* противоположно-то е *тъмнина*, а на раздѣльность-тѣ — *смѣшеніе* въ наумы.

Изясненіе: Азъ имамъ яснѣ наумъ за нѣкой прѣдмѣтъ тогава, кога-то знаѣ отличителны-ты свойства на рода му; а когато непознавамъ тыя свойства, то тоя прѣдмѣтъ за съзнаніе-то ми несжществува, сжщо така, както за око-то несжществувать прѣдмѣти нощѣ въ *тъмнинѣ*. А кога-то, освѣтъ това, знаѣ и свойства-та, кои-то има тоя видъ, на кой-то ся относи прѣдставляемый ми прѣдмѣтъ, то, като го различавамъ по тыя свойства отъ други-ты прѣдмѣты, что не сж отъ единъ сжщый съ него видъ, азъ имамъ за него наумъ не само *яснѣ* нѣ и *раздѣленѣ*; въ противенъ случай съзнаніе-то ми, така да ся каже, *погрѣква ся*, та пада ту на единъ ту на другъ видъ прѣдмѣты, и смѣшя това, кое-то трѣбуваше да бже раздѣлено. Най-высокъ стѣпнь за раздѣльность е *шочность*, коя-то бже тогава, кога-то нашій наумъ за прѣдмѣта съдрѣжава у себе бѣлѣжки, кои-то отличавать прѣдмѣта отъ други-ты прѣдмѣты, не само като видове отъ единъ родъ, нѣ и като недѣлимы отъ единъ видъ, т. е. кога-то при разликы-ты родовъ и видовъ прнсѣдинява ся въ наума за прѣдмѣта и разлика недѣлима или *индивидуална*.

§. 62.

Дѣйствіе-то, по кое-то ясни-ти науми ставать раздѣлни, нарича ся *разясненіе* на наумы-шы.

Дѣйствіе-то, по кое-то ся правять по-высоки и по-низекы науми, въ отношеніе камъ првы-ты отъ тѣхъ, нарича ся *родошвореніе*, а въ отношеніе, камъ вторы-ты *видошвореніе*. Дѣйствіе-то, по кое-то ся размѣщать науми-ти, наспротивъ тѣхны-ты обемы и